

SURT ELS DIUMENGES

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

¡VIVA LA LIBERTAD!

Bernat Xinxola.

¡Alabat sia Deu per sempre! el cervell d' Espanya ha parit; s' ha arranat els ulls de poll com si diguessim y permétissens lo incorrecte de les comparances en gracia á lo gráfich y senzill de les mateixes. Donchs si, els diaris de gran circulació que com altres arteries difundeixen per tot el cos social espanyol les perinclites llums de la civilització que 'ls polítichs de Madrid elaboran *ad hoch*, han escampat arréu la bona nova. A copia de ventar el caliu, han trobat les guspines y han revifat el foch del esperit lliberal que ara creix geganti com un incendi. Han trobat la fórmula sacramental, un xich rovellada es cert, però que convenientment donada d' oli y esterrejada, encara rellú. *¡Viva la libertad!* frase sacrosanta que tant popular feu ab ses tant patriótiques com prodigades alocucions, l' eximi patri en Bernat Xinxola, llavors que anava á capgirells no se si ab el no menos célebre en Missas que crech que capitanejava als altres, els que

responian al crit dels lliberals ab er de *¡vivan las cadenas!*

May es tart quan s' hi arriba, diu l' adagi, y encara que una mica tart, gran cosa es que 'ls polítichs y prempsa de Madrid s' hagin adonat de que la llibertat es alguna cosa. Sols quan se perden les coses s' adona un del valor que tenen y aquesta gent no han conegut el valor de la llibertat fins que s' han sentit les garrotades per les costelles. Quan les colonies clamavan per una mica de llibertat y protestavan de la manera que podían, contra les volades de corps famolenchs que 'ls governs espanyols els hi enviavan, ells aquissavan al govern cridantli que ofegues en sanch *la hidra separatismo*. Quan el país protestava perque se li arrancavan els fills de la llar contra la voluntat dels parents pera ferlos morir de fam y de miseria y perque se li arrancavan els diners de la butxaca pera omplirne les dels polítichs concupiscents, ells exigian que no parés aquella infernal disbauxa fins que no quedés un jove pera vestir de vions, ni una pesseta ens mans de qui l' hagués guanyada ab el treball honrat. Quan els catalans clamavan per la llibertat de parlar y obrar com á tals catalans,